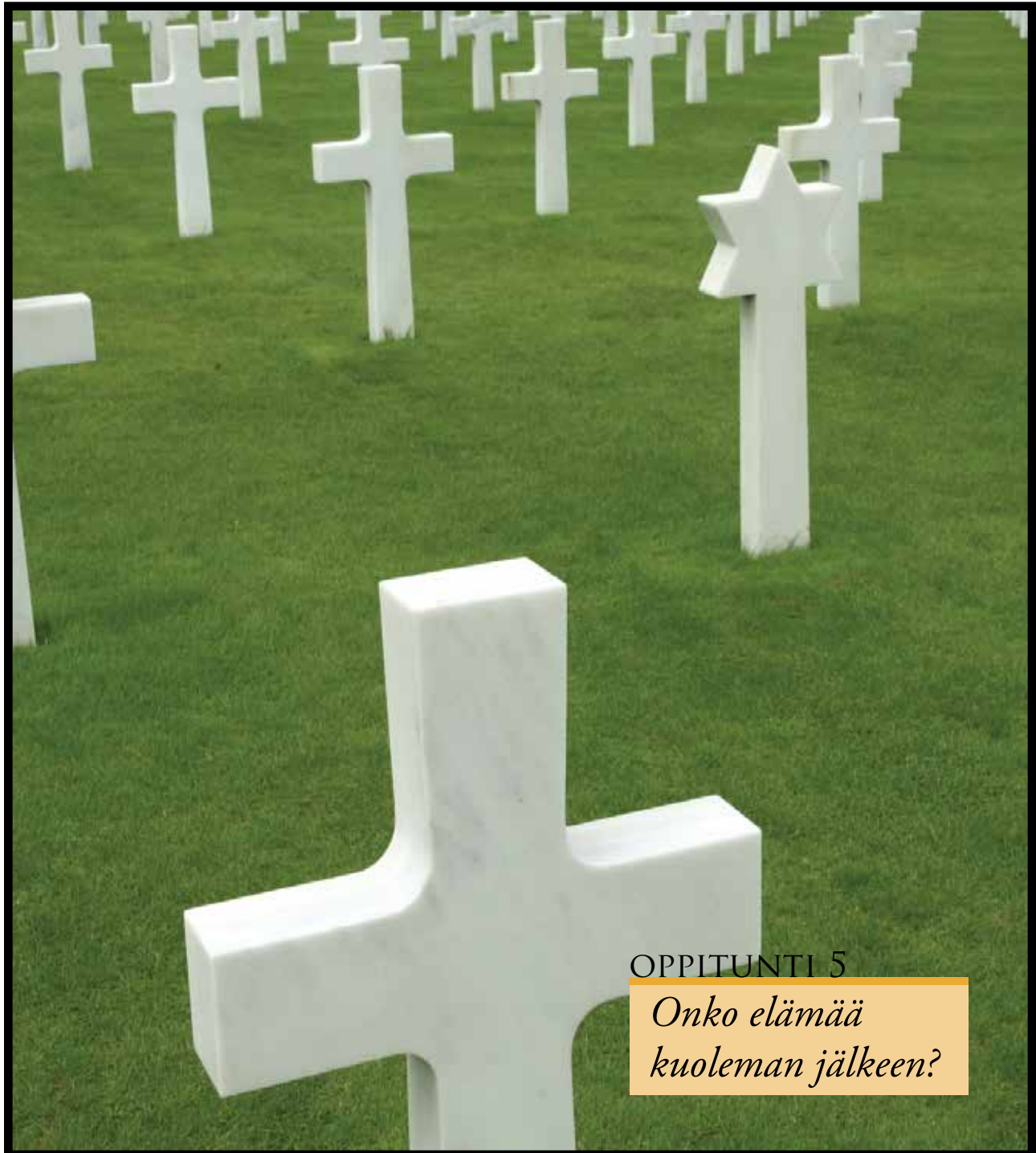

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

RAAMATTU

KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 5

*Onko elämää
kuoleman jälkeen?*

VIESTI EDITORILTA

ÄITINI, JOKA OLI 40 VUOTTA JUMALAN TOSI SEURAKUNNAN JÄSEN, KUOLI VUONNA 1997 90-VUOTIAANA. Hän asui pitkän matkan päässä lähimmästä jumalanpalveluspaikasta, eikä kyennyt aluksi matkaamaan kokouksiin. Herbert Armstrong sanoi, että 85 prosenttia jäsenistä, jotka eivät käyneet jumalanpalveluksissa, jättäytyivät pois. Mutta ei äitini!

Samaan aikaan isä painosti äitiä kovasti tämän ”oudon uskonnon” takia. Myös minä vaivasin äitiäni neljän ensimmäisen vuoden aikana. Lähiomaisten mielestä oli typerää kuulua uskontoon, joka poikkesi suuresti valtakristinuskosta ja kovistivat myös äitiä. Äiti jäi yksin, huomasi ja hämmästelin, että hän ei poikennut hitustakaan Jumalan totuudesta.

Jumala alkoi raottaa mieltäni neljä vuotta äitini kutsumisesta. Aloin tutkia Raamattua intensiivisesti, kaduin katkerasti Jumalaa ja äitiä vastaan taistelemista. Yksi äidin suosikkikappaleista oli: ”Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. Nämä olivat *jalompia* kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin” (Apt. 17:10–11). BEREALAISET OLIVAT JALOMPIA kuin tessalonikalaiset, koska he *todistivat* kaiken Paavalilta ja Silaalta kuulemansa. Berealaiset tutkivat Raamattua päivittäin, he kieltäytyivät seuraamasta ihmisiä. He seurasivat Paavaliala ja Silasta, jotka seurasivat Kristusta. Berealaisten asenne on ollut kautta aikojen varsin harvinainen, ja asenne on varmaan myös nykyään harvinainen.

JUMALA MITTAA JALOUTTA. Jokaisen Jumalan sanan todistaminen on ensimmäinen merkittävä askel kohti hengellistä jaloutta. Berealaiset *sovelsivat* oppimaansa myös ”hyvin halukkaasti”. Kun he ymmärsivät, mitä Jumala käski, he toimivat sen mukaan-seurauksista huolimatta.

Äidilläni oli samanlainen asenne, suuri toivo, jonka hän opetti minulle. Inhimillisesti äiti oli yksin, mutta ei koskaan epäroinyt eikä horjunut. Äitini tiesi, että Jumala ja miljoonat enkelit olivat hänen kanssaan.

Äitini jalo esimerkki teki minuun suuren vaikutuksen. En olisi tänään koskaan Jumalan pastorien joukossa ilman äidin esimerkkiä. Hän kärsi pahimpia
jatkuu sivulla 16 »

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE RAAMATTU KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 5

Tämä on kansainvälinen Raamatun ymmärrystä edistävä kurssi. Jumalan Filadelfian seurakunta julkaisee sitä yhteistyössä Edmondissa, Oklahomassa olevan Herbert W. Armstrong Collegen kanssa.

© 2015 Philadelphia Church of God
Kaikki oikeudet pidätetään.

Päätoimittaja: Gerald Flurry
Toimituspäälliköt: Brian Davis,
Stephen Flurry, Joel Hilliker
Johdon assistentti: Fred Dattolo
Taiteja: Aubrey Mercado, Edwin Trebels
Oikoluku: Donna Fraser
Levikki: Mark Saranga

Maa- ja kansainväliset yhdistykset:

Sähköposti: cc@hwaccollege.org
Puhelin, US & Kanada: 1-800-423-8194
Kansainvälinen puhelin: 405-285-1060

Kirjeet:

Yhdysvallat: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083
Kanada: P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0
Karibia: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.
Britannia, Eurooppa ja Lähi-itä: P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom
Afrikka: Postnet Box 219, Private Bag X10010,
Edenvale, 1610, South Africa
Australia, Tyynenmeren saaret ja Sri Lanka:
P.O. Box 375, Narellan, NSW 2567, Australia
Uusi-Seelanti: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton, 3246
Filippiinit: P.O. Box 52143, Angeles City Post Office,
2009 Pampanga
Latinalainen Amerikka: Attn: Spanish Department,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, U.S.

KUINKA JULKAISUSI ON RAHOITETTU

Julkaisusi on rahoitettu Jumalan Filadelfian seurakunnan jäsenten ja seurakunnan tukijoiden vapaaehtoisten kymmenysten ja lahjoitusten kautta. Jos haluat auttaa tässä suuressa maailmanlaajuisessa työssä, joka julistaa ja julkaisee evankeliumia kaikille kansoille, voit liittyä vapaaehtoiseksi työn avustajaksi.

KANSIKUVA Onko hauta todella kaiken loppu vai onko ihminen ikuisesti elävä ”kuolematon sielu”? Useimmat teologit väittävät, että kuolema on pelkkä kehon ja ”sielun” erkautuminen. Mistä saamme varman vastauksen? Vaikka nykyään on muodikasta kieltää absoluuttisen totuuden olemassaolo, oppitunti esittää ehdottoman, konkreettisen totuuden—Raamatusta! KUVA: istockphoto

MIKÄ ON IHMINEN?

Onko ihmisellä kuolematon sielu fyysisessä ruumiissa? Erkaneeeko sielu kehosta kuolemassa? Mitä *todella* tapahtuu, kun ihminen kuolee? Ihmiskunta on pohtinut tuhansia vuosia näitä kuolemaan liittyviä kysymyksiä. Löydät oppitunnista yllättävän, paljastavan vastauksen!

KUOLEMA ON *TODELLISUUS*! VAIKKA MONI haluaa työntää kuoleman syrjään, olla ajattelematta sitä, kuolema on *todellinen*. Kuolema on *elämän* väistämätön seuraus! Uskonnolliset ihmiset kuvaavat useasti kuoleman olevan väistämätön hyppy tuntemattomaan, lopulliseen – ”seuraavaan maailmaan”, taivaaseen, helvettiin tai kiirastuleen.

Mikä on elämä, ja kuolema? On aika oppia, mikä ihminen todellisuudessa on, ja onko ihmisellä toivoa kuoleman jälkeisestä elämästä?

OMAAKCO KUOLEMATTOMAN SIELUN?

Muinaiset filosofit opettivat, että ihminen on kuolematon, tilapäisessä ruuissa asuva henkinen ”sielu” – ettei *todellinen* ihminen ole ruumis vaan näkymätön, aineeton ”kuolematon sielu”, joka, kuulee, näkee, ajattelee, ja jonka tietoisuus säilyy ikuisesti.

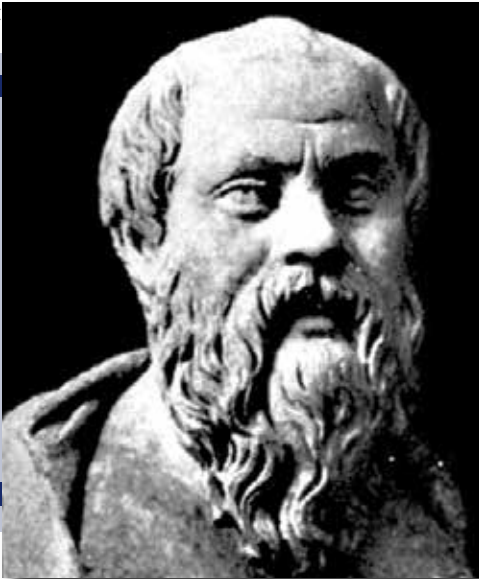
Filosofit spekuloiivat, että sielu jättää ruumiin kuolemassa ja matkaa epämääräiseen valtakuntaan, mahdollisesti paratiisiin tai rangaistuksen paikkaan. He havaitsivat, että keho menee hautaan.

Osa idän filosofiasta arveli sielujen siirtyvän

ISTOCKPHOTO

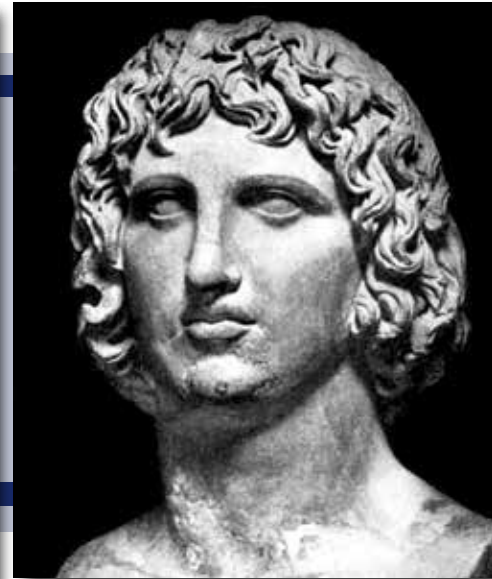
MIKÄ ON KUOLEMA? Olemme kaikki kuolevaisia—ihmisen on kuitenkin vaikea kohdata ystävän tai rakkaan menetyks—varsinkin jos hän ei ymmärrä, mikä kuolema on.

SOKRATES (n. 470-399 eKr.)

*Etsi egyptiläisiltä tietoa
kuolemattomasta sielusta.*

PLATON (n. 427-347 eKr.)

*Kuuluista Sokrateen oppilas Platon opetti,
että keho ja sielu erkaantuvat kuollessa.*

VERGILIUS (n. 70-19 eKr.)

*Teki suosituksi kuolematon sielu -käsitteen
kautta roomalaisen maailman.*

kuoleman jälkeen uusiin ruumiisiin, että elämä jatkui eläimien, lintujen, käärmeiden, jopa puiden tai sääskien muodossa—jopa ehkä toisissa ihmisissä. Tämä ”sielunvaellukseksi” tai ”reinkarnaatioksi” kutsuttu oppi on tullut hyväksytyksi jossain määrin jopa länsimaissa.

Mikä on näiden uskomusten todenperäisyys? Löytyykö näille opeille raamatullista perustaa? Mistä ne ovat peräisin? Mistä ns. kristityt kirkot perivät nykyisen opetuksensa sielun kuolemattomuudesta?

Pohdi seuraavaa *Jewish Encyclopedian* paljastavaa lausuntoa: ”Uskomus, että sielun olemassaolo jatkuu ruumiin hajoamisen jälkeen” – kuoleman jälkeen – ”on ennemmin filosofinen tai teologinen *spekulaatio* kuin yksinkertainen usko, eikä sitä *nimenomaisesti opeteta Pyhässä Raamatussa*” (artikkeli ”sielun kuolemattomuus” osa vi, s. 564, oma painotuksemme koko oppitunnin).

PERITTY ESIKRISTILLISESTÄ MAAILMASTA

Artikkeli jatkaa: ”Usko sielun kuolemattomuudesta tuli juutalaisille, kun he olivat kosketuksissa kreikkalaisen ajattelun kanssa, pääasiassa Platonin filosofian kautta, opin tärkeimmän puoltajan kautta, joka päätyi oppiin orfilaisuuden ja Eleusiin mysteerien kautta, joissa Babylonian ja Egyptin näkemykset sekoittuivat oudosti” (s. 566).

Tämän arvostetun tietosanakirjan mukaan oppi sielun kuolemattomuudesta periytyy siis esikristillisistä

Kreikan filosofiasta, jotka perivät opin puolestaan pakanallisesta Egyptistä ja Babylonista!

Huomaa mitä Herodotos, kuuluisa kreikkalainen historioitsija, joka eli yli 400 vuotta ennen Jeesusta, myönsi: ”Egyptiläiset olivat myös *ensimmäisiä, jotka väittivät, että ihmisen sielu on kuolematon...* Tämän mielipiteen osa kreikkalaisista on eri aikoina hyväksynyt omakseen” (*Euterpe*, luku 123).

Kreikkalainen Sokrates matkusti Egyptiin ja tiedusteli egyptiläisiltä opetuksesta. Kreikkaan palattuaan, Sokrates välitti käsitteen Platonille, tunnetuimmalle oppilaalleen. Vertaa nykykirkkojen oppia ja Platonin *Phaedo*-kirjaa:

”Sielu, jonka erottamaton ominaisuus on elämä, ei koskaan myönnä elämän vastakohtaa, kuolemaa. Näin sielun on osoitettu olevan kuolematon, ja koska kuolematon, tuhoutumaton... Uskommeko, että on olemassa kuoleman kaltainen asia? Ollaksemme varmoja. Onko se muuta kuin sielun ja ruumiin erottaminen? Kuolema on tämän erottamisen saavuttaminen, kun sielu on olemassa itsessään, ja erillisenä ruumiista, kun ruumis erkaantuu sielusta. Se on kuolema... Kuolema on pelkkä sielun ja ruumiin erottaminen” (ks. Loeb Classical Library edition, 1977, s. 223, 235, 363–367).

Eikö tämä kuulosta monen nykykirkkojen opetukselta?

Sinulle on luultavasti opetettu, että oppi on kristillinen. Olet varmaan olettanut opin olevan peräisin

ORIGENES (n. 185-254 jKr.)

Liitti Platonin kuolematon sielu -opin tiettyihin raamatunkohtiin.

TERTULLIANUS (n. 160-230 jKr.)

Opetti vaikutusvaltaisesti kuolematomasta sielusta toisen vuosisadan lopulla.

AKVINOLAINEN (n. 1225-1274 jKr.)

Leimasi kuolematon sielu -opin pysyvästi valtakristinuskoon.

Raamatusta, mikä ei pidä paikkansa, kuten itse totesit.

Platon jälkeen teoriaa jatkoi Aristoteles, ja sen jälkeen Sitten seurasi runoilija Vergilius (70–19 eKr.), joka teki opista suosituksen koko roomalaisessa maailmassa.

Miten käsite muodostui valtakristillisyyden perustavanlaatuisiksi opiksi?

MYÖHEMMIN NIMITETTIIN ”KRISTITYKSI”

Tämän taikauskon kirkkoihin saattaminen oli asteittainen, vuosisatoja kestävä prosessi. Aikaiset ”kirkkoisät” olivat opista eri mieltä. Vielä 160 jKr. filosofi-kristitty Justinus kirjoitti:

”Mutta Jeesus Kristuksemme, joka ristiinnaulittiin ja kuoli, taivaaseen nousemisen jälkeen hallitsi, ja asiat, jotka julkaistiin hänen nimessään kaikkien kansakuntien keskuudessa apostolien toimesta, iloksi tarjotaan niille, jotka *odottavat* kuolematomuutta hänen *lupauksensa kautta*” (*Ante-Nicene Fathers*, osa i, s. 176). Moni kirkkoisista tiesi, etteivät olleet itsenäisesti kuolematomia.

Origenes, varhainen katolinen opettaja Egyptin Alexandriasta, liittyi Platon spekulointiin tietyistä Raamatun osista, ja kutsui filosofiaansa *neo (uusi)-platonismiksi*. Origenes kirjoitti n. 200 jKr. seuraavasti: ”Sielut ovat kuolematomia, koska Jumala itse on ikui-nen ja kuolematon”! Hän tunnustautui avoimesti tosi ”platonistiksi, joka uskoi sielun kuolematomuuteen” (ibid., osa iv, s. 314, 402).

Toinen vaikutusvaltainen, toisen vuosisadan lopun opettaja oli Tertullianus foinikialaisesta Pohjois-Afrikasta, joka kirjoitti: ”Sillä jotkut asiat ovat tiedossa, jo luontaisesti: sielun kuolematomuus, esimerkiksi, johon moni pitäytyy... tahdon siten käyttää Platon lausuntoa, kun hän julistaa: ’JOKAINEN SIELU ON KUOLEMATON’” (ibid., osa iii, s. 547).

Ja niin näiden vaikutusvaltaisten miesten henkilökohtaiset ajatukset muokkasivat koko kristillisen maailman ajattelua.

Löytyi kuitenkin muutamia katolisia kirjoittajia ja opettajia, jotka tuomitsivat Kristuksen opetusten muutoksen Platon opeiksi vielä Konstantinuksen (280–337 jKr.) aikaan. Arnobius nuhteli niitä vastaan, jotka ”innostuivat liikaa pitäen itseään liian suurena silmissään, uskomalla, että sielut ovat kuolematomia... Aiotteko sysätä syrjään jatkuvan ylimielisyytenne, te miehet, jotka väitätte Jumalaa Isäksenne, ja väitätte olevanne kuolematon niin kuin hän on?” (Ibid., osa vi, s. 440).

Keisari Konstantinuksen–joka pakotti Rooman valtakunnan hyväksymään yleismaailmallisen uskonnon–jälkeen Augustinus, myös kirjoittaja Pohjois-Afrikasta, ”pyhitti” teoksessaan *The City of God* opin sielun kuolematomuudesta. Toiset häntä seuranneet kirjoittajat–kaikki Platonin, Aristoteleen ja Vergiliuksen kirjoitusten vaikutuksesta–dominoivat alkukeskijällä läntisen ”kristillisen” teologian filosofiaa.

Lopulta Tuomas Akvinolainen (1225–1274 jKr.), italialainen akateeminen opettaja ja teologi, leimasi pysyvän opin sielun kuolemattomuudesta kristilliseksi tunnustautuvaan maailmaan.

Opista ei muodostunut pelkästään uskonnollinen dogmi keskiajan maailmassa vaan kaikki sen hylkäävät tuomittiin kerettiläisiksi!

LOPULTA PAKOTETAAN VOIMALLA

Vuoden 1513 lateraanikonsiili antoi seuraavan asetuksen juuri ennen uskonpuhdistusta: ”Vaikka jotkut ovat uskaltaneet väittää koskien järjellisen sielun luonnetta, joka on kuolevainen, me, pyhän neuvoston suostumuksella tuomitsemme kaikki jotka väittävät, että älyllinen sielu on kuolevainen, nähden, paavi Klemens v kaanonin mukaan, että sielu on...kuolematon... ja anamme käskyn, että kaikkia, jotka pitäytyvät erheelliseen väitteeseen, tulee karttaa *ja rangaista kerettiläisinä.*”

Tämä tarkoitti, että jokainen totuutta opettava piti luovuttaa siviiliviranomaisten, yleensä ankarasti, rangaistavaksi!

ALKUPERÄINEN PROTESTANTTINEN KATSANTOKANTA

Uskonpuhdistuksen aikaan osa aikaisista protestanteista yritti kumota opin sielun kuolemattomuudesta. Martin Luther julisti, ettei Raamattu opettanut sielun kuolemattomuutta (*Puolustus*, väite nro 27). ”Luther katsoi, että sielu kuoli ruumiin mukana, ja että Jumala jäljempänä herättäisi sekä yhden että ja toisen” (*Historical View*, s. 344).

Kuinka erilaisia olivat Lutherin ensimmäiset opetukset verrattuna nykyisiin protestanttisiin oppeihin! Tässä Lutherin omat sanat n. vuonna 1522 kertovat: ”Mielestäni on todennäköistä, että harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, itse asiassa, että kuolleet nukkuvat silkassa tunnottomuudessa tuomiopäivään asti... Millä auktoriteetilla voidaan sanoa, että kuolleiden sielut eivät nuku... samalla tavalla kuin elävät uinuvat syvässä unessa illalla nukkumaan menosta aamulla ylösnousuun?” (Michelet, kirja *Life of Luther*, Bohn–painos, s. 133).

Lutherin *alkuperäiset* opetukset eivät ole koskaan lakanneet noloistuttamasta protestanttiteologeja, jotka omaksuivat sittemmin uudelleen muinaisen Egyptin ja Kreikan opetukset.

William Tyndale, ensimmäisen englanninkielisen Uuden testamentin painattaja sekä toinen uskonpuhdistaja kirjoittivat seuraavasti: ”Sielujen taivaaseen, helvettiin tai kiirastuleen asettaminen tuhoaa argumentit, joilla Kristus ja Paavali todistavat

MARTTI LUTHER *Protestanttinen liike unohti nopeasti Lutherin pyrkimyksen poistaa kuolematon sielu-käsitteen.*

ylösnousemuksesta... Todellinen usko asetetaan ylösnousemukseen; pakanafilosofit kieltävät tämän, ja asettavat, että sielut elävät ikuisesti... Jos sielu on taivaassa, kerro minulle, mitä syytä on ylösnousemukseen?”

Tämä on erittäin hyvä kysymys!

Protestantti uskonpuhdistajat huomasivat, että ihmiset olivat haluttomia muuttamaan uskomuksiaan. Vähitellen uskonpuhdistajat antoivat periksi suositulle traditiolle—traditiolle, jonka juuret juontavat pakanalliseen filosofiaan ja spekulointiin! Useimmat kirkossakävijät uskovat tänään oppiin sielun kuolemattomuudesta, koska he eivät ole kyenneet poistamaan pakanaalisiin filosofeihin periytyviä spekulatioita!

Apostoli Paavali kirjoitti juuri tällaisesta spekuloinnista: ”*Katsokaa*, ettei kukaan saa teitä saaliikseen *järkeisopilla* (alkusana, *filosofialla*) ja tyhjällä petoksella, pitäytyen *ihmisten perinnäissääntöihin* ja maailman alkeisvoimiin” – peruskäsitteisiin – ”eikä Kristukseen” (Kol. 2:8).

Raamattu, kuten kohta näemme, ei OLE laajalti hyväksytyn uskomuksen lähde sielun kuolemattomuudesta. Vaikka osalle tulee yllätyksenä, Raamattu opettaa selvästi, että ihminen on kuolevainen–fyysinen–lihallinen–tomu. Kun ihminen kuolee, hän palaa tomuksi. Katsotaan nyt Raamattua ja TODISTETAAN, mitä Raamattu sanoo!

ISTOCKPHOTO

OPPITUNTI 5

ONKO TIETEELLÄ VASTAUS?

Onko ihminen kuolematon sielu fyysisessä ruumiissa? Mitä tiede sanoo?

Ei yhtään *mitään!*

Tieteellä ei ole yksinkertaisesti *minkäänlaisia todisteita* kuolemattoman sielun olemassaolosta, ei puolesta eikä vastaan. Tiede käsittelee pelkästään *fyysisiä*, MATERIAALISIA ilmiöitä–fyysistä materiaa ja energiaa. Moderni tiede *rajoittuu* yksinomaan materiaaliseen maailmaan–punnitsee ja mittaa pelkästään aisteilla havaittavia asioita.

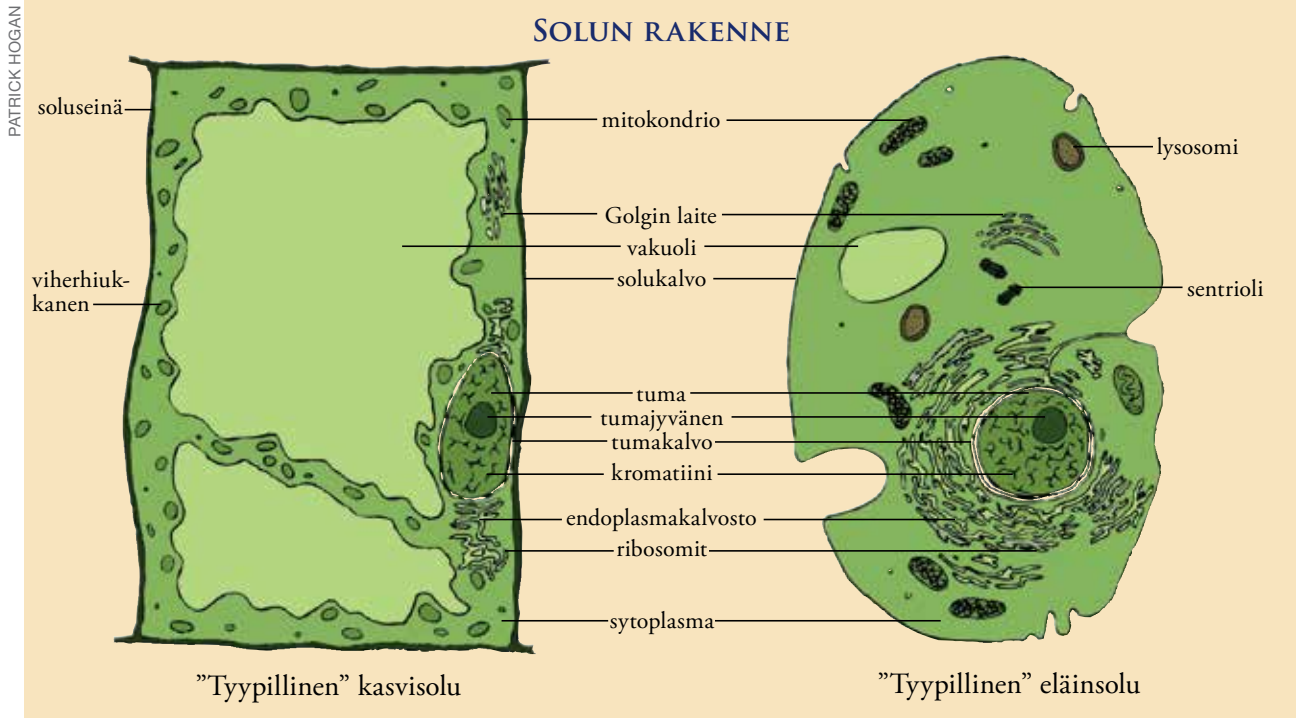
Hengellinen on täysin fyysisen tieteen rajojen ulkopuolella, eikä siten osa ”tieteellistä menetelmää”. Tiede ei kykene *mittaamaan*–ei paljastamaan–muuta kuin materiaalista elämää; kaikki ihmisen tieto (jumalallista ilmoitusta lukuun ottamatta) on materiaalista tietoa.

Tieteen kautta *opittu* auttaa kuitenkin ymmärtämään, mistä ihminen *koostuu*.

Tiede on havainnut, että kaiken elämän yksinkertaisin muoto on protoplasma, alkulima–kasvien, eläinten ja ihmisen solujen ”elämän aineosat” käsittävä neste.

Tiedämme, että leikkauspöydällä ”kuolleet” ja sydänhieronnalla tai muulla keinolla henkiin herätetyt henkilöt eivät yleensä muista mitään elämän ja kuoleman välisestä ajasta! Nämä ihmiset eivät ”siirtyneet” mihinkään vaan olivat yksinkertaisesti *tajuttomia!* Osa ”kliinisesti kuolleiksi” julistetuista on kuitenkin kuvannut näkyjä ja/tai ääniä, joka antoi vaikutelman ”tuonpuoleisesta”, kuolemaa edeltävässä tilassa koettuja kompressoituja unia tai harhanäkyjä.

Tieteellä ei yksinkertaisesti ole minkäänlaisia todisteita ihmisen ”kuolemattomasta

ELÄVÄT SOLUT *Tiede tutkii ja tunnistaa jopa pienimmät elävän elämän yksiköt ja tekee kokeita. Tiede ei ole kyennyt havaitsemaan elämää muussa kuin jo elävässä fyysisessä materiassa.*

sielusta”. Edes tilapäisesti ”kuolleiden” ihmisten leikkauspöydän kokemukset eivät tarjoa ratkaisevia todisteita ruumiista poistuvan kuolemattoman sielun olemassaolosta.

Mistä löydämme luotettavia todisteita puolesta tai vastaan?

MIKÄ ON IHMINEN?

Raamattu on tiedon PERUSTA. Luoja Jumala ilmoittaa Raamatussa runsaasti tietoa, jota ihminen ei kykene millään lailla löytämään itse—myös tiedon ja ymmärryksen siitä, mikä ihminen *on*, ja mikä ihmisestä on tarkoitus *tulla*.

Ei oleteta vaan katsotaan Raamatusta, mikä ihminen todella on.

1. Mistä Jeesus Kristus kertoi ihmisen koostuvan? Joh. 3:6, ensimmäinen osa. Onko ”hengestä syntynyt” koostumukseltaan *täysin erilainen*? Sama jae.

KOMMENTTI: Ihminen koostuu lihasta. Jeesus sanoo selvästi, että jos ihminen on syntynyt (ja siksi koostuu) lihasta, hän ei voi olla samanaikaisesti syntynyt (koostua) hengestä. Ihminen on joko liha tai henki! Tämä jae yksinään todistaa vahvasti siitä, ettei ihminen ei ole kuolematon, hengellinen kuolevaisesta lihasta ja verestä koostuva, ruumiissa elävä ”sielu”. Jatketaan.

2. Oliko apostoli Paavali kuolematon lihalliseen ruumiiseen puettu sielu—vai puhuiko hän itsestään ja *lihastaan* synonyymeina? Room. 7:18.

KOMMENTTI: Paavali ei tehnyt jakeessa eroa itsensä ja lihansa välillä vaan ilmoitti, että ne olivat yksi ja sama. (Tutkimme Paavalin muita lausumia myöhemmin.)

Jotta ymmärtäisimme, onko ihmisellä kuolematon sielu, tarkastellaan ihmisen luomisen aikaisia tapahtumia.

IHMISEN LUOMINEN

Kun Jumala kuvaa ensimmäisen ihmisen luomista, hän kertoo, mistä teki ihmisen, jotta ei jäisi mitään epäilystä siitä, mistä olemme. Raamattu kuvaa luomista seuraavasti:

1. Mistä Jumala muodosti ihmisen? 1. Moos. 2:7. Huomaa, että Jumala teki *ihmisen*—ei pelkästään ruumiin.

2. Oliko kyseessä *koko ihminen* – ”sinä” – joka koostui tomusta? 1. Moos. 3:19.

KOMMENTTI: Aadam muovattiin maasta, hän koostui *maasta*!

3. Mitä ihmisen tietoisuudelle tapahtuu lopulta? Sama jae, viimeinen osa.

4. Sen jälkeen kun Jumala oli muovannut ihmisen, tehnyt jokaisen ihmisruumiin solun, kuinka Jumala antoi ihmiselle *elämän*? 1. Moos. 2:7.

KOMMENTTI: Jumala puhalsi ilmaa, happea, sisältävän ”elämän hengen” – sierainten kautta ihmisen keuhkoihin, ja ihminen alkoi *elää!* Jae ei kerro, että Jumala olisi puhaltanut ihmiseen kuolemattoman sielun.

5. Kulkeeko myös eläinten sieraimista sama ”elämän hengen henkäys”? 1. Moos. 7:21–22. Kun ihminen tai eläin hukkuu, *katkeaako elämän henki?* Jae 22. Ihmisellä ja eläimillä on sama elämän lähde, eikö olekin?

KOMMENTTI: Jos ”elämän henki” viittaisi edes kaukaa haetusti kuolemattomaan sieluun, eläimet, linnut ja jopahyönteiset – sääsket, kirput, hyttyset jne. – omaisivat kaikki kuolemattoman sielun!

MILLAINEN ”SIELU”?

1. Mikä ihmisestä tuli, kun Jumala puhalsi elämän hengen Aadamın sieraimiin? 1. Moos. 2:7, viimeinen osa.

KOMMENTTI: Ihmisellä ei ole sielua – ihminen ON ”-sielu”! Alkuperäinen heprean ”sielua” tarkoittava sana on *nephesh*. Bagsterin *Analytical Hebrew and Chaldean Lexicon – tietosanakirjan* määritelmä sanasta kuuluu: ”hengenveto”, ”kaikki, mikä hengittää, eläin”. Sana voi viitata myös ”ihmiseen” tai jopa ”kuolleeseen, kuolleeseen ruumiiseen”. Jakeissa 1. Moos. 1:21, 24; 2:19; 9:10, 12, 15–16 ja 3. Moos. 11:46, sama *nephesh* -sana käännetään *eläimiin viitattaessa ilmauksella* ”elävä olento”.

Ihminen on siis sielu. Huomaa, että sana *nephesh* on käännetty ”kuollut” tai ”vainaja” 3. Moos. 19:28; 21:1; 22:4; 4. Moos. 5:2; 6:11 ja 9:6–7, 10. ”Sielu” on siten pelkkä ilmaa hengittävä, kuoleva, rappeutuva, maatuva yksikkö. Sielu on *ei* kuolematon!

Sielu koostuu ”maan tomusta” – materiasta, ei hengestä. Sielu on materiaa. Kun ihminen hengittää, hän on ”elävä sielu”, kun ihminen lakkaa hengittämästä, hänestä tulee eloton, *kuollut* sielu. Raamattu paljastaa tämän tosiasian.

2. Voiko ”sielu” kuolla? Hes. 18:4, 20. Jossieluolisiko kuolematon – ikuinen – voiskosekuolla? Kerrotaankos selvästi, että ihminen on ”kuolevainen”? Job. 4:17 (alkuteksti, kuolevainen ihminen).

KOMMENTTI: Koska ihminen on sielu, ja sielu on kuolevainen – ihminen on kuolevainen. Tämän takia Raamattu viittaa ihmiseen ilmaisulla ”kuolevainen ihminen”.

3. Oliko Aadam kuolevainen? 1. Moos. 2:17, viimeinen osa. Oliko pelkästään ruumiin määrä kuolla vai kuoliko – Aadam – ”sinä” – *koko* tietoinen ihminen? Sama jae.

4. Mikä yksi asia kohtaa *sekä* ihmisiä että eläimiä? Saarn. 3:19. Johtuuko tämä siitä, että molemmat

omaavat saman, *tilapäisen* elämän lähteen – ilman, jota hengitämme? Sama jae.

5. Joutuvatko sekä ihmiset että eläimet kuollessa samaan paikkaan? Saarn. 3:20.

KOMMENTTI: Kun eläin kuolee, se on kuollut. Kun ihminen kuolee, hän on myös täysin kuollut. Ihmiset ja eläimet palaavat tomuksi.

6. Mitä Saarnaajan kirjan jae 3:21 kysyy?

KOMMENTTI: Jakeessa ”hengeksi” käännetty heprean sana *ruach* tarkoittaa myös ilmaa, tuulta, henkäystä. King James käännös kääntää sanan 27 kertaa ”breath, hengitys, hengenveto”, suomeksi elämän henki, esim. 1. Moos 6:17; 7:15 ja Valitusvirret 4:20. Se käännetään 82 kertaa myös ”tuuli”. Toteamme, että sanalla *ruach* on varsin laaja merkitys, että sitä sovelletaan monenlaisiin näkymättömyyttä ilmaiseviin asioihin. Se voi tarkoittaa myös ”asennetta” tai ”henkeä”, ja kun sitä edeltää ”pyhä”, se tarkoittaa Jumalan Pyhää Henkeä.

Koska sama kuolema koskee sekä ihmisiä että eläimiä, Salomo kysyy: ”Kuka tietää, kohoako ihmisen *ruach* ylös ja vajoaako eläimen alas maahan?”

Raamattu paljastaa, että vaikka sama kuolema kohtaa ihmistä ja eläintä, ihminen ja eläin eroavat valtavasti toisistaan – kuten kohta näemme *eikä* tämä ero ole ”kuolematon sielu.”

MIKÄ ON IHMISEN ELÄMÄ?

Ihminen on elävä, hengittävä, kuolevainen olento – *nephesh*, elävä sielu, jonka sieraimissa virtaa *ilma*. Oletko koskaan miettinyt, mitä tapahtuu keuhkoihisi kulkeutuvalle hengitysilmalle?

Kun hengität, ilma kulkee henkitorven kautta keuhkojen pikkutaskuihin, keuhkorakkuloihin, joissa ilman happi siirtyy verenkiertoon. Veri virtaa keuhkoverisuonista sydämeen, pumpataan kaikkialle kehoon ja happi kulkeutuu punasolujen välityksellä kehon yksittäisiin soluihin. Jokainen ruumiisi 100 biljoonasta solusta ”polttaa” ruoasta hapen välityksellä tarvittavan määrän energiaa, joka ylläpitää elinten ja lihaksien toimintoja ja kehon lämpöä. Ihmisen elämä on selvästi *verestä* riippuvainen, veri puolestaan tarvitsee *elämän henkäyksen* pitääkseen ruumiin elossa.

1. Liittykö ihmisen ja eläimen elämä Raamatun mukaan verenkiertoon – vai kuolemattomaan sieluun? 3. Moos. 17:11, 14. Tukeeko 5. Moos. 12:23 tätä?

KOMMENTTI: Jakeissa heprean *nephesh* on käännetty ”sieluksi”. Täten *nephesh* (sielu) voi viitata joko lihalliseen *ihmiseen*, tai ihmisen *verestä* riippuvaan ihmisen *elämään*.

2. Uhasiko Kristus ”sielunsa” synnin edestä? Jes. 53:10. Miten tämä tapahtui? Jae 12.

KOMMENTTI: Kristus uhraisi ruumiinsa vapaaehtoisesti ristiinnaulittavaksi, salli vuodattaa elämänsä veren (”sielun”)!

On siis selvää, että kun ihminen lakkaa hengittämästä elämän henkäystä ja kun ihmisen sydämen syke lakkaa kierrättämästä elämän verta, ihminen kuolee. Mitä tämän jälkeen tapahtuu?

ONKO ELÄMÄÄ KUOLEMAN JÄLKEEN?

1. Kun henkilö kuolee—muuttuu *elottomaksi*—omaako hän edelleen kuolemattoman sielun kautta tietoisuuden? Saarn. 9:5; Ps. 146:4.

KOMMENTTI: Koska Raamattu sanoo selvästi, *etteivät* kuolleet ole *tietoisia* mistään, voimme loogisesti päätellä, ettei ihmisellä ole kuolematonta sielua, joka olisi tajuissaan ja tietoinen kuoleman jälkeen tapahtuneista asioista!

2. Voivatko kuolleet ylistää Jumalaa? Ps. 115:17.

kommentti: Jos kuolleet kristityt omaisivat kuolemattoman sielun, eivätkö he ylistäisi Jumalaa kuoleman jälkeen kiitollisina saadessaan olla Jumalan kanssa paratiisissa? Tämä on konkreettinen todiste siitä, ettei ihmisellä ole kuolematonta sielua.

3. Muistetaanko Jumalaa kuolemassa? Ps. 6:5.

KOMMENTTI: Kuolema on elämän *vastakohta*. Kuolema LAKKAUTTAA kaiken toiminnan—*päättää* elämän! Tästä syystä kuolleet ihmiset eivät muista eivätkä *tee yhtään mitään*. Kuinka selvää!

4. Voidaanko ”sielu” *tuhota*? Matt. 10:28. Eikö Jeesus osoittanut selvästi, ettei ihmisen sielu ole kuolematon? Katsotaan ja ymmärretään, mitä Jeesus puhui.

KOMMENTTI: Osa tukee laajalle levinnyttä uskoa sielun kuolemattomuudesta tällä kirjoituksella. Jae sanoo selvästi, että sielu voidaan *tuhota* helvetissä! Riippumatta siitä, mikä tämä ”sielu” on, se ei OLE kuolematon!

Tässä ”sieluksi” käännetty Uuden testamentin kreikan sana on *psuche*. Kreikan *psuche* tarkoittaa yksinkertaisesti ”elämää”, tai ”olemassaoloa” aivan kuten Vanhan testamentin heprean sana *nephesh*.

Matteuksen evankeliumin jakeen 10:28 sielu-sana tarkoittaa elämää, jota ihminen ei voi, mutta jonka Jumala voi pysyvästi tuhota. Millaisesta elämästä on kysymys? Ilmeisesti elämästä, jonka Jumala palauttaa ylösnousemuksessa!

Ihminen ei voi tuhota pysyvästi elämää, jonka Jumala voi uudistaa ylösnousemuksessa. Jeesus sanoi, että vaikka ihminen tappaisi fyysisen ruumiinsa, tosi kristityt tietävät, ettei ihminen voi viedä iankaikkista

elämää, jonka Jumala on luvannut antaa kristityille ylösnousemuksessa. Jumala voi kuitenkin tuhota *pysyvästi mahdollisuuden* iankaikkiseen elämään. Miten? Heittämällä FYYSISESTI kuolleista herätetyn henkilön ”tuliseen järveen” kokonaan kulutettavaksi—josta tämä ei nouse koskaan uudestaan henkiin. Tämä on synnin perimmäinen rangaistus (Room. 6:23) — *ikuinen kuolema!*

Luukkaan evankeliumi selvittää asiaa: ”Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljättää häntä, jolla on valta tapettuansa SYÖTÄ helvettiin...” (Luuk. 12:5). Jumalalla ei ole ainoastaan valta ottaa nykyistä fyysistä elämäämme vaan myös valta herättää meidät—jos olemme osoittautuneet tottelemattomiksi ja parantumattomiksi—ja heittää meidät tuliseen järveen, josta ei ole tulevaisuudessa ylösnousemusta! (Ilm. 20:14–15; 21:8).

ONKO IHMINEN PELKKÄ ELÄIN?

Koska ihmisellä ei ole kuolematonta sielua, tarkoittaa—ko tämä sitä, että ihminen on pelkkä eläin—elää tänään ja huomenna poissa? Ei lainkaan!

Mikä erottaa ihmisen eläimestä? Katsotaan ja ymmärretään tämä hämmästyttävä totuus!

1. Luotiinko eläimet Jumalan kuvaksi—vai jokainen *oman* lajinsa mukaan? 1.Moos. 1:21, 24–25. Luotiinko ihminen JUMALAN ”kuvaksi” ja ”kaltaiseksi”? Jakeet 26–27. Oliko ihmisen määrä hallita kaikkia muita olentoja? Jae 26.

KOMMENTTI: 1.Moos. 1:26–27 hepreankieliset sanat paljastavat Jumalan suuren suunnitelman ja perimmäinen tarkoituksen ihmiskunnalle! Kun Jumala muovasi Aadamin tomusta, Adam muovattiin—ulkomuodoltaan—Jumalan itsensä ”kaltaiseksi”. Jumala ei muovannut mitään toista olentoa savikopiokeeseen. Tämä ainutlaatuinen ulkomuoto *suotiin pelkästään ihmisille!*

Huomaa, että Jumala sanoo: ”Tehkäämme ihmisen *kuvaksemme*...” Heprean kielen ilmaisu tarkoittaa enemmän kuin vain Jumalan *ulkomuotoa*. ”Kuva” tarkoittaa myös *mieltä* ja *luonnetta!* Jumala tarkoitti, että ihminen—jolle hän antoi ajattelu- ja päättelykyvyn—kehittäisi JUMALAN mielen ja luonteen!

Kullekin eläimelle luotiin lajille sopivat aivot. Eläimillä ei ole kuitenkaan Jumalan ihmiselle antamaa mielen eikä LUONTEEN potentiaalia. Yksikään eläin ei saanut lahjaksi mielen valtaa!

Ainutlaatuinen MIELI JA LUONNE erottavat ihmiset eläimistä!

Eläimet eivät järkeile *itsestään* tietoisien mielen avulla. Eläimet seuraavat *vaistomaisia* ruokintaan,

pesintään, muuttoliikkeeseen ja liisääntymiseen liittyviä tottumuksia ja malleja. Jumala on ”ohjelmoinut” eläinaivoille tietynlaiset *vaistomaiset* taidot, joidenka avulla mm. majava rakentaa patoja, linnut pesänsä, jne. Nämä kyvyt ovat *perittyjä*—eivät loogisen kognitiivisen prosessin tulos.

Tuhannet pohjoisen pallonpuoliskon linnut lentävät joka vuosi talven tullessa parvessa etelään. Ne eivät pysähdy ”järkeilemään”, eivät mieti, pitäisikö lähteä matkaan, eivät ”suunnittele” matkareittiä! Lintuparvi lähtee sopivaan aikaan matkaan—ikään kuin kellon asettamana—kesäravintopaikkaansa ja matkaa tuhansia kilometrejä pohjoisesta etelään. Tutkijat eivät ymmärrä täysin, miten tai miksi tämä tapahtuu—he vain tarkkaavat hämmästyttäviä eläinten *vaistotoimintoja*.

Kunkin lintulajin lintu rakentaa erityyppisen pesän, syö eri ravintoa, ja moni vaeltaa eri aikana eri paikkaan. Mikään näistä toiminnoista ei ole kuitenkaan lintujen itsensä suunnittelema. Kyseessä on pelkkä kyky, taipumus, *vaisto*, jonka kaikkivaltias Jumala rakensi luomisessa lintuihin.

Ihminen on täysin erilainen. Ihminen kykenee hahmottamaan, ymmärtämään ja suorittamaan saman asian monilla eri tavoilla. Ihminen järkeilee tiedon pohjalta, tekee päätelmiä, päätöksiä, ja kykenee toimimaan pohtimansa suunnitelman mukaisesti.

Jokainen ihminen kykenee rakentamaan erilaisen talon, syömään monia erilaisia ruokia—elämään täysin muista ihmisistä poiketen. Jos ihminen haluaa muuttaa elämäntapansa, *hän kykenee siihen!* Ihminen ei toimi vaiston varassa. Ihmistä eivät säätele eläinten kaltaiset, ennalta määräytyt toimintamallit.

Ihminen voi *valita*—ihminen on vapaa moraalinen olento. Ihminen kykenee laatimaan käytäntömallin ja harjoittamaan itseuria. Ihminen kykenee kehittämään ideoita ja arvioimaan materiaalista tietoa, koska ihmisellä on *Jumalan oman mielen mukaisesti luotu mieli!* Ihminen kykenee suunnittelemaan ja toteuttamaan suunnitelmansa, koska ihmiselle on annettu pieni osa Jumalan luomiskyvystä!

Yksin ihminen kykenee ihmettelemään: ”*Miksi synnyin? Mikä on elämä? Mikä on kuolema? Onko ihmisen olemassaololla tarkoitus?*” Ihminen,

ISTOCKPHOTO

MIKSI ERO? *Jumalan lahjoittama ihmismieli ja eläimen vaisto eroavat suuresti; ero on ihmisessä oleva ihmishenki.*

toisin kuin eläimet, ei ainoastaan ”tiedä, miten tehdä tiettyjä asioita vaan hän myös tietää tietävänsä—on *tietoinen* omaksumastaan ”tiedosta”. Ihminen *tiedostaa* tämän. Ihminen on tietoinen *itsestään* ja omasta olemassaolostaan ainutlaatuisena olentona.

Nämä mielen ja luonteen ominaisuudet tekevät ihmisestä Jumalan AINUTLAATUISEN fyysisen luomistyön. Jumala on jakanut osan ominaisuuksistaan ihmiskunnalle. Jumalan tarkoitus on, että ihminen kehittyy Jumalan *täydellisen mielen ja pyhän luonteen ”kuvaksi”!*

MIKÄ TEKEE IHMISEN MIELESTÄ AINUTLAATUISEN?

Moni eläin omaa ihmisen kokoiset, jopa ihmistä suuremmat fyysiset aivot sekä ihmisenkaltaisen, monimutkaisen aivokuoren—mutta vailla ihmisen älyä, logiikkaa, itsetietoisuutta ja luovuutta.

Mikä antaa ihmisaivoille nämä ainutlaatuiset kyvyt?

Miten Jumala *rakentaa* kuoleman jälkeen, ruumiin täydellisesti mädättyä, jokaisen yksilön fyysisen kehon ja aivot *jälleen* ylösnousemuksessa?

1. Ihminen ei omaa itsessään kuolematonta sielua, jonka avulla voisi elää erillään ruumiista kuoleman jälkeen (muista, että ihminen on KUOLEVAINEN sielu). Puhuuko Raamattu kuitenkin ”hengestä ihmisessä, ihmisen hengestä”? Job 32:8; Sak.12:1; 1. Kor. 2:9–14. Huomaa erityisesti 1. Kor. 2:11. *Erotetaanko* tämä

ISTOCKPHOTO

DREAMTIME

MISTÄ POLVEUDUN? *Jos ihmisen ajatusmaailma, luovuus ja lukemattomat muut ominaisuudet polveutuisivat eläimistä ja alemmista tasoista, miksi ihmisen ja eläimen äly ja kyky eroavat huimasti?*

henki ”ihmisessä” selvästi Jumalan Pyhästä Hengestä? Samat jakeet 1. Kor. luku 2.

KOMMENTTI: Tämä henki *ei ole ihminen*—vaan kyseessä on Jumalan henkinen aineosa ihmisessä, joka muodostaa ihmismielen liittyessään fyysisen ihmisen aivoihin. Se luo ihmisaivoille ainutlaatuisen älyn ja persoonallisuuden, antaa kyvyn ajatella rationaalisesti ja tehdä vapaaseen tahtoon perustuvia päätöksiä. Se luo kyvyn oppia matematiikkaa, kieliä, ja omaksua fyysistä tietoa, mutta *siinä kaikki!* Henki, joka on ihmisessä, ei omaa tietoisuutta erillään. Se *ei ole* ”kuolematon sielu”. Tämä henki *ei ole* ”ihminen”.

Tämän hengellisen elementin takia Raamattu käyttää usein ”henki” sanaa tarkoittaessaan yksinkertaisesti ihmisen *mieltä*, älykkyyttä, asennetta.

Erottaakseen ”ihmisen hengen” pelkästä fyysisestä hengenvedosta, Jobin kirja käyttää kahta erillistä heprean kielen sanaa: hengestä *ruach* ja hengenvedosta *neshamah* (Job 33:4; 34:14).

2. Kun ihminen kuolee, palaako tämä täysin tiedoton ”ihmisen henki” Jumalan tykö, joka antoi sen? Saarn. 12:7.

KOMMENTTI: Tämä kussakin yksilössä oleva henki ei välitä pelkästään älyä fyysisille aivoille vaan tekee henkilöstä hengellisen ”tallennuksen”, ”muotin” – säilyttää muistin, tiedon, luonteen ja ulkonäön. Kun ihminen kuolee, henki ”tallennus” palaa Jumalan tykö, se ”arkistoidaan”, kunnes Jumalan aikana se ”uusitaan”, herätetään eloon ylösnousemuksessa entisenlaiseksi tiedostavaksi persoonallisuudeksi. Arkistossa siltä puuttuu tietoisuus.

Miksi et ole kuullut tätä totuutta aikaisemmin? Yksinkertaisesti siksi, että koko maailmaa on PETETTY!

3. Voiko ihmismieli—jolla on pelkkä ”ihmisen henki” ymmärtää Jumalan *hengellisiä* asioita? 1. Kor. 2:11. Mikä tulee *lisätä*, ennen kuin ihminen voi ymmärtää ilmoitettua hengellistä tietoa? Sama jae.

KOMMENTTI: Hengellistä ei voi nähdä silmin, kuulla korvin eikä tunkea käsin. Ihmismieli, joka saa tietoa pelkkien aistien avulla, ei voi koskaan ymmärtää hengellisiä käsitteitä ja periaatteita ilman Jumalan Pyhää Henkeä. Raamattusi osoittaa, etteivät edes suurimmat ajattelijat kykene oppimaan ja ymmärtämään hengellisiä totuuksia luonnollisen mielen kautta.

Yhtä varmasti kuin eläinaivot—esimerkiksi lehmä—on kykenemätön ymmärtämään

ihmisen asioita, ihminen ei kykene ymmärtämään hengellisiä asioita Jumalan tasolla, *ennen kuin* on vastaanottanut Jumalan Pyhän Hengen! (Tuleva oppitunti kertoo lisää Pyhästä Hengestä.)

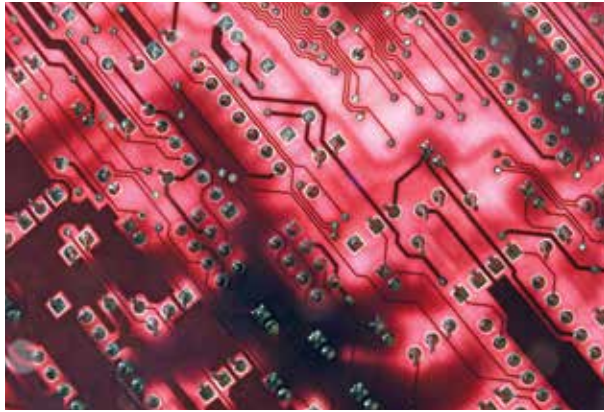
”SUUREN VALHEEN” ALKUPERÄ

Totuus ”ihmisen hengestä” on niin tärkeä, että saatana yritti kiertää, vääristää, harhauttaa asian kauan aikaa sitten. Saatana hämärsi ihmismielet, petti ihmiset uskomaan ”suuren valheen” jo Aadam ja Eevan aikana.

Saatana petti Eevan Eedenin puutarhassa. Huomaa, mitä tapahtui:

1. Mitä saatana kertoi Eevalle? 1. Moos. 3:4.

KOMMENTTI: Tässä on ”sielun kuolemattomuus”-opin *alkuperä*, johon moni uskoo tänään! Saatana

MONIMUTKAINEN TIETOKONE *Vaikka yllä oleva pieni monimutkainen piirilevy on tietokoneen, matkapuhelimen, PDA-laitteiden ja monen muun modernin teknologian olennainen osa, silti jopa uusin tietokoneteknologia tallentaa ja käsittelee tietoa huomattavasti ihmismieltä huonommin.*

vakuutti Eevalle ”ette suinkaan kuole” – että Eevalla oli ”kuolematon sielu”, joka eläisi ikuisesti. Eeva uskoi valheen—omaksui sen epäilemättä!

2. Onko saatana pettänyt koko maailmaa? Ilm. 12:9 (villitsijä, alkuteksti pettäjä).

KOMMENTTI: Paholainen on pettänyt koko maailmaa lähes joka Jumalan totuuden osa-alueessa! Lähes koko maailma uskoo tänään jonkin ”suuren valheen” varianttiin. Miljoonia on petetty uskomaan jälleensyntymiseen tai sielunvaellukseen väärän, ikuisesti elävän sielu -opin tuloksena.

Saatana on pettänyt maailman VÄÄRENNETYLLÄ opilla ”ihmisen hengestä”. Ovelalla, väärennetyllä opillaan saatana on pidättänyt miljardeilta ihmismieliltä totuuden ”ihmisen hengestä”, ja tiedon siitä, että ihminen tarvitsee ylösnousemuksen kuolleista!

EI VIELÄ KUOLEMATTOMIA!

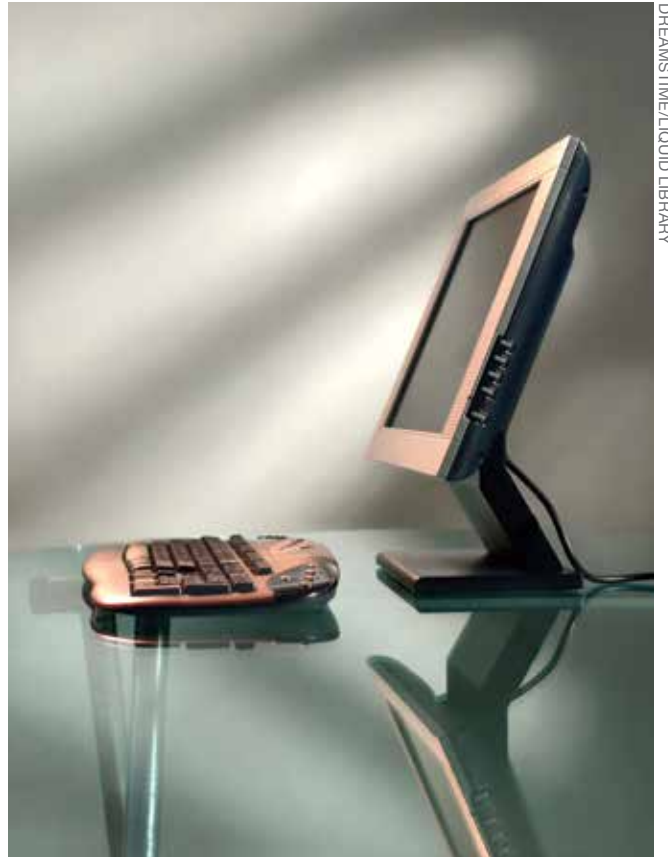
Olemme nähneet selvästi, ettei Raamattu opeta sielun kuolemattomuudesta. Mitä Raamattu opettaa kuolemattomuudesta?

1. Kellä ainoalla on 1.Tim. 6:15–16 mukaan luonnostaan kuolemattomuus?

2. Onko Jumala katoamaton? 1.Tim. 1:17.

KOMMENTTI: Kreikan *aphthartos*, tässä käännetty ”katoamaton”, tarkoittaa ”rappeutumatonta”. Jumala ei rappeudu, mutta ihminen rappeutuu.

3. Siirry nyt jakeisiin 1.Kor 15:53, 54. Onko ihminen jakeiden mukaan jo kuolematon? Mihin ihmisen tulee pukeutua? Jae 53. Koska ihminen ”puetaan” kuolemattomuuteen? Jae 52. Tapahtuuko tämä

DREAMSTIME/FLUID LIBRARY

ylösnousemuksessa, kun Kristus palaa maan päälle? 1. Tess. 4:16.

4. Kuka toi ihmiskunnalle tiedon siitä, miten saavuttaa iankaikkinen elämä ja kuolemattomuus (katoamattomuus)? 2.Tim. 1:10. Eikö tämä jae osoita selvästi, että ihmisellä *ei ole vielä* kuolemattomuutta? Onko evankeliumi myös hyvä uutinen siitä, miten saavuttaa kuolemattomuus? Sama jae.

5. Pitääkö kuolemattomuutta etsiä? Room. 2:7. Onko ikuinen elämä ilmainen lahja, joka suodaan niille, jotka *etsivät* kuolemattomuutta? Sama jae ja Room. 6:23.

6. Elikö Daavid, Israelin kuningas, kuolemansa jälkeen kuolemattomana sieluna? Apt. 2:29, 34. Herätetäänkö Daavid kuolleista? Jer. 30:9.

MIKSI YLÖSNOUSEMUS?

Jos ihminen olisi kuolematon sielu fyysisessä ruumiissa—ja jos kuolema irrottaisi sielun—emme tarvitsisi ylösnousemusta kuolemattomaan elämään. Ihminen jatkaisi pelkästään kuoleman jälkeen elämistä. Mutta tosiasia, että Raamattu opettaa ylösnousemusta kuolleista, on *lisätodiste siitä*, ettei ihminen ole kuolematon sielu!

1. Jos Kristus ei olisi noussut kuolleista, olisiko usko tulevasta elämästä ylösnousemuksessa turha?

HENKEÄSALPAAVA MUODONMUUTOS *Ihmisten muutos jumalalliseksi
henkiolennoksi ylösnousemuksessa on vaikuttavampi kuin toukan muodonmuutos perhoseksi!*

1. Kor. 15:14–17. Jos ei ole ylösnousemusta, ovatko kaikki kuolleet *menehtyneet* haudoissaan ikuisesti? Jae 18.

2. Varoittiko Kristus, että uudestisyntymätön-katumaton-ihminen *hukkuu*? Luuk. 13:3, 5. Jos ihminen olisi kuolematon sielu, voisiko hän ”hukkua”? (”Hukkua”-sana tarkoittaa elämän LAKKAAMISTA.)

3. Kuka *kuulee* Jumalan Pojan äänen ylösnousemuksessa? Joh. 5:25. ”Nousevatko” kuulijat? 1. Tess. 4:16.

KOMMENTTI: Kuolleet eivät voi ”kuulla”, ellei heitä herätetä ensin *henkiin!* Raamattu kuvaa kaikkialla kuolleita *unessa* haudoissaan odottamassa ylösnousemuksen päivää. Huomaa Jeesuksen sanat, hänen kuvatessaan Lasaruksen, Marian ja Martan veljen, kuolemaa:

”Ystävämme Lasarus *nukkuu*; mutta minä menen herättämään hänet unesta. Niin opetuslapset sanoivat hänelle: Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi. Mutta Jeesus *puhui hänen kuolemastaan*: he taas luulivat hänen puhuneen unessa-nukkumisesta. Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: Lasarus on kuollut” (Joh. 11:11–14).

Kuolemaa kuvataan nukkumisena. Kuolema on unen lailla tiedoton tila, josta ihmiset voidaan ”herättää”. Huomaa seuraava, selvä Raamatus todiste:

”Ja monet maan tomussa *makaavista (nukkuvista) heräjävät*” (Dan. 12:2). ”Ja haudat auke-
nivat, ja monta *nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös*” (Matt. 27:52). ”Kun sinun päiväsi ovat päättyneet”, sanoi Jumala Daavidille, ”ja sinä *lepäät (nukut)* isiesi tykönä...” (2. Sam. 7:12).

Kun Raamattu viitatta Israelin ja Juudan kuninkaisiin, se kuvaa kuolemaa kymmenissä paikoissa *nukkuessa lepäämiseksi!* ”Daavid meni *lepoon* isiensä tykö...” (1. Kun. 2:10). Huomaa, että ei sanota ”ruumis nukkuu, mutta sielu oli tajuissaan” vaan sanotaan selvästi: ”*Daavid* meni lepoon (engl. nukkuu)”. Tiedostava henkilö ”nukahti” kuolemassa!

Seuraavissa jakeissa saman ilmaisun kautta kuvataan kuolemaa. Lue jakeet ja totea itse, että kuolemaa verrataan nukkumiseen: 1. Kun. 11:21, 43; 14:20, 31; 15:8, 24; 16:6, 28; 22:40, 50; 2. Kun. 8:24; 10:35; 13:9, 13; 14:16, 22, 29; 15:7, 22, 38; 16:20; 20:21; 21:18;

24:6; 2. Aik. 9:31; 12:16; 14:1; 16:13; 21:1; 26:2, 23; 27:9; 28:27; 32:33; 33:20.

Varmasti tämä on *ratkaiseva todiste siitä*, etteivät kuolleet ole tietoisia ja ettei ihminen ole ”kuolematon sielu”!

IHMISESTÄ TULEE HENKI

1. Job kysyi aikoinaan kysymyksen: ”Kun ihminen kuolee, virkoaako hän jälleen henkiin?” Kuinka Job vastasi kysymykseensä? Job 14:14. Mikä on tämä Jobin mainitsema pääsyvuoro (alkuteksti, muutos), ja *koska* se tapahtuu? 1 Kor. 15:51–53.

2. Tuleeko Jobista, Daavidista ja kaikista ylösnousseista Jumalan kaltaisia? Ps. 17:15 (alkutekstin mukainen jakeen loppu kuuluu: täytyn, kun herään sinun kaltaisenasi). Onko Jumala *henki*? Joh. 4:24. Koostuvatko herätetyt siis myös hengestä? 1. Kor. 15:42–49. Vertaa tätä 1. Joh. 3:2.

3. Miksi Aadam ja Eeva *eivät* saaneet syödä ”[ikuisen] elämän puusta” hedelmää, kun he olivat tehneet syntiä? 1. Moos. 3:22–24. Huomaa jakeen 22 viimeinen osa.

KOMMENTTI: Jae osoittaa selvästi, ettei Aadamilla ja Eevalla ollut *luontaista* kuolematomuutta!

”Elämän puu” symboloi Pyhää Henkeä–tietä iankaikkiseen elämään. Aadam luotiin epätäydelliseksi. Adam tarvitsi Jumalan Pyhää Henkeä voidakseen elää ikuisesti. Aadamin piti kuitenkin valita, halusiko hän vastaan ilmaisen Pyhän Hengen lahjan. Koska Aadam *valitsi* (1. Tim. 2:14, ensimmäinen osa) olemalla Jumalalle tottelematon, Aadam ei saanut Pyhää Henkeä, ja menetti sen vuoksi pääsyn elämän puuhun! Tämä on lisätodiste siitä, *ettei kenelläkään* ihmisellä ole luontaista iankaikkista elämää.

KOSKA PAAVALI ODOTTI OLEVANSA KRISTUKSEN KANSSA?

Osa ihmisen kuolematomaan sieluun uskovista käyttää Fil. 1:23–24 todisteena. Kumoavatko jakeet kaikki aikaisemmin tutkimamme, selvät kirjoitukset? Katsotaan ja ymmärretään, mitä apostoli Paavali tarkoitti.

1. Halusiko Paavali olla Kristuksen kanssa? Fil. 1:23.

KOMMENTTI: Kaikkien kristittyjen pitäisi omata sama halu. Kertooko jae, *koska* Paavali tulisi olemaan Kristuksen kanssa? Ehdottomasti ei! Ihmiset yrittävät *lukea* tiettyjä ajatuksia jakeeseen! Katsotaan, *koska* Paavali odotti olevansa Kristuksen kanssa.

2. Odottiko Paavali saavansa jotain Kristukselta tämän tavatessaan? 2. Tim. 4:6–8. Milloin tämä aika oli–oliko kyseessä Jeesuksen paluun aika, jolloin kaikki pyhät *herätetään kuolleista*? Jae 8. Huomaa ilmaisu ”*sinä päivänä*”.

3. Kun Kristus *palaa*, mitä hän tuo tullessaan? Jes. 40:10; Ilm. 22:12. Milloin kaikki (sekä kuolleet että elävät) kristityt ”temmataan Herraa vastaan”? 1. Tess. 4:16–17.

KOMMENTTI: Kuolleilla ei ole haudassa tietoisuutta; kuolleet eivät ole tietoisia ajan kulusta. Seuraava tietoisuuden hetki on ylösnousemuksessa! Siksi Paavali kirjoitti 2. Kor. 5:9: ”Sentähden me, olimmepa kotona [elossa lihas] tai olimmepa poissa [kuollessa haudassa], ahkeroitsemme [kun vielä elossa] olla hänelle mieliksi.”

Apostoli Paavali kirjoitti usein kristittyjen ylösnousemuksesta Jeesuksen Kristuksen toisessa tulemisessa, sekä tuolloin saatavasta palkinnosta. Paavali odotti saavansa palkan työstään ja olevansa Kristuksen kanssa kuolleiden ylösnousemuksessa–kokevansa tämän mahtavan tapahtuman, jota jokainen kristitty odottaa innolla!

Näistä selkeistä opetuksista huolimatta, osa pitää Kristuksen sanoja ”ryövärille ristillä” Luuk. 23:43 näyttönä ryövärin kuolematomasta sielusta, mikä ei pidä selvästikään paikkaansa. Todistamme asian perusteellisesti 7. oppitunnissa.

”RUUMIS, SIELU JA HENKI”

Löytyy myös niitä, jotka ovat käsittäneet väärin 1. Tess. 5:23 ja väittävät, että ihminen on ”ruumis, sielu ja henki”. Nämä ihmiset eivät kuitenkaan tunnu olevan koskaan varmoja siitä, kumpi on kuolematon–sielu vai henki! Katsotaan tätä ilmaisua ja ymmärretään sen merkitys.

1. Mitä Raamattu paljastaa ”ruumiista, sielusta ja hengestä”? 1. Tess. 5:23.

KOMMENTTI: Todistaako jae todella ”sielun kuolematomuuden”? Ei tietenkään! Se ei ole ristiriidassa tutkimiemme *selvien* jakeiden kanssa.

Kun Paavali käyttää tässä sanaa ”henki”, hän viittaa MIELEEN, FYYSISEEN ELÄMÄÄN sanalla ”sielu” ja LIHAAN sanalla ”ruumis”.

Mitä vikaa on säilyttää koko *mieli, elämä*, ja *ruumis* nuhteettomana–synnin rangaistukselta–Kristuksen tulemista ennakkoiden? (Katso myös 2. Kor. 7:1.) Meidän kaikkien pitäisi toivoa ahkerasti samaa!

Raamatun sanoma on selvä. Ihminen on KUOLEVAINEN, katoava liha–koostuu orgaanisesta aineesta ja omaa tilapäisen elämän. Ihmisellä ei ole iankaikkista elämää itsessään. Ihmisellä ei ole ”kuolematonta sielua”! Ihminen on fyysinen, lihallinen olento, jonka on määrä kuolla, muuttua tomuksi ja maan pysyä tomuna–ilman Kaikkivaltiaan toimintaa–ilman ylösnousemusta kuolleista!

VIESTI EDITORILTA

» jatkoa sivulta 2

kuulemiani koettelemuksia, mutta pysyi Jumalalle jatkuvasti palavana, uskollisena. Jumalan kutsun jättäminen ei ollut vaihtoehto! Äidin esimerkki innosti minua! Koettelemukset olivat äidin koulunkäynti–yliopisto. Äiti tunsu Paavalin tavoin elämänsä alkaneen Jumalan kutsusta.

Tiedostin juuri ennen Jumalan kutsua, että äiti omisti minulta puuttuvan toivon. Opin pikkujalkaa, miksi. ”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivota ole” (1. Tess. 4:13). MAAILMAN IHMISSILLÄ EI OLE TOIVOA. Jumalalle uskolliset ihmiset ovat täynnä toivota. ”Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuulussa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me

saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.” (jakeet 14–18).

Tiedän, että äiti herää ylösnousemuksessa ja palaa pian maan päälle Kristuksen kanssa. Nämä ovat LOHDULLISIA sanoja. Olemme vakavia, surullisia hautajaisissa, mutta hautajaisten muistopuhe kykenee inspiroidaan.

”Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema” (Ps. 116:15). Kun Jumalan pyhä kuolee uskossa, Jumala herättää uuden perheenjäsenen varmasti kuolleista. Jumala ja hänen pyhänsä elävät tässä toivossa.

Äiti vastaanotti vuonna 1997 nuorimmalta pojaltaan äitienpäiväkortin, kirjoitti siihen muutama päivä ennen kuolemaansa viestin, ja asetti kortin Raamatunsa sisälle. Huteralla käsialalla kirjattu viesti luki: ”Meillä on ihana kutsumus”, mikä oli äidin ajatus vain muutama päivä ennen hänen kuolemaansa. Äiti kohotasi kuoleman kunniakkaasti, täynnä toivota! Äiti ei keskittynyt tähän maailmaan vaan hänen toivonsa oli Jeesuksen Kristuksen paluussa hallitsemaan maailmaa. Äiti saa hallita Kristuksen kanssa. KOKO MAAILMA TÄYTTYY TOIVOSTA. MEILLÄ ON IHANA KUTSUMUS!

Gerald F. Lung

OPPIKURSSIIN LIITTYVÄÄ LISÄLUKEMISTA

Hämmästyttävää! Tiede ei ole saanut sitä selville! Mikään uskonto ei ole paljastanut sitä! Korkea-asteen koulutus ei ole opettanut siitä! Onko mahdollista, että koko maailmaa on petetty—ihmiselämän tärkeästä tarkoituksesta—maailman rauhan SAAVUTTAMISESTA? Voiko olla totta, että Kristuksen taivaasta tuoma evankeliumin sanoma ILMOITTI tämän puuttuvan tiedon—mutta että se vaiennettiin? Tilaa ilmaiskirja, jonka avulla ymmärrät totuuden ihmismielestä ja joka paljastaa ihmisen uskomattoman suuren potentiaalin.

Suositteliamme kirjallisuus liittyy oheisen oppikurssin sisältöön.

TILAA ILMAISKIRJALLISUUTTA SÄHKÖPOSTIOSOITTEESTA:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Vaihtoehtoisesti voit lähettää kirjallisen pyynnön etusivun takaa löytyvään osoitteeseen.